Language as a Lens - Session 1 - Lashon Hara

R. Dena Weiss

Motzi Shem Ra - Slander (what you say is not true, negative, and damaging)
Lashon HaRa - Defamation (what you say is true, but negative and damaging)
Rechilut - Gossip (what you say is true, not negative, but damaging nonetheless)

Meor Einayim - Parashat Hukat Menahem Nahum of Chernobyl 1730-1797	**מאור עינים- חקת**
... It is known that there are 600,000 letters in the Torah and there are 600,000 soul-roots (even though there are many and different people of Israel, nevertheless there are 600,000 roots and the extra come from a splitting of sparks). And every person of Israel has one letter in the Torah, and the Torah and the Holy Blessed One are one. And that [letter] is the part of God that is inside a person. And he is literally that letter that comes from the root of his soul. And the letter bestows on a person abundance (*shefa*) and holy vitality. And it must be known that each letter is found in the mouth of a person and each letter is comprised of all of the Torah. It turns out that the entire Torah is in the mouth of a person. For is it not the case that a Sefer Torah which is missing just one letter is invalid and isn't considered a Torah for this reason. For every letter is considered the Torah when they are all joined together. And all of the service of God is in this, that a person needs to come close to his root, which is the Torah, the complete supernal structure, the 613 mitzvot. And a person is also comprised of 248 limbs and 365 sinews, as	**...**ידוע כי יש ס׳ רבוא אותיות לתורה וכנגדן יש ס׳ רבוא שרשי נשמות, אף שיש בישראל כהנה וכהנה על כל פנים העיקר הם ס׳ רבוא שרשים ומותר באין מחילוק הניצוצות, וכל אחד מישראל יש לו אות בתורה, ואורייתא וקב״ה חד, והוא חלק אלוה שבקרב האדם הוא ממש אותו האות שמשם שורש נשמתו, והאות משפיע על האדם שפע וחיות הקדושה, וצריך לידע כי האות שורה בפה האדם, וכל אות כלול מכל התורה, נמצא שכל התורה בפה האדם, כי הלא ספר תורה שחסר ממנה אות אחת פסולה, ואינה נחשבת לתורה מטעם זה כי כל אות חשוב תורה בהצטרף כולם יחד, וכל עבודת ה׳ הכל הוא בזה, שצריך האדם לקרב לשרשו דהיינו התורה שהיא קומה שלימה תרי״ג מצות,

is known. And just as if one letter of the Sefer Torah is missing it is not complete, so the Sages said that anyone who destroys a single soul of Israel is like someone who destroys an entire world, and the opposite for one who sustains, it is like sustaining an entire world. Understand. And therefore we say before prayer, “I hereby accept upon myself the positive Mitzvah **of loving your neighbor** [as yourself]." Because it is all a single unity. Just as the Torah is only called the Torah when all of the letters are combined together. And even if someone sees a bad element in their friend, they should [only] hate the bad that is in them, but the holy element they should love like themselves. As the Baal Shem Tov said that the perfect Tzaddik who has no bad inside of him doesn’t see any bad in anyone else. But one who sees something bad in their friend, it is as one who looks in a mirror: if his face is dirty he also sees that in the mirror and if his face is clean he sees no flaw in the mirror. He sees as he [himself] is. And that is **you shall love your neighbor like yourself** meaning, just as a person knows about himself that he has some bad inside himself, but he doesn’t hate himself though he hates the bad within himself, so too regarding his friend. Because in truth it is all one, for doesn’t his friend also have an element of the Divine like him and he [also] has a letter in the Torah...	והאדם כלול גם כן רמ״ח איברים ושס״ה גידים כנודע, וכמו שאם חסר אות אחת מן הס״ת אינה בשלימות, לכך אמרו רז״ל כל המאבד נפש אחת מישראל כאלו מאבד עולם מלא, וההיפך כל המקיים וכו׳ כאלו קיים עולם מלא והבן. ולכך אומרים קודם כל תפלה הריני מקבל עלי מצות עשה של **ואהבת לרעך** וגו׳, כי הכל הוא אחדות גמור כמו התורה שנקראת תורה בהצטרף כל האותיות כולן, ואף אם רואה בחבירו שום דבר רע, ישנא הרע שבו, אך החלק הקדוש יאהבנו מאד כנפשו, כי הבעש״ט נבג״מ אמר שהצדיק הגמור שאין רע בקרבו אין רואה שום רע על שום אדם, אך מי שרואה שום רע בחבירו, הענין הוא כמו שמסתכל במראה, אם פניו מטונפין רואה גם כן במראה כך, ואם פניו נקיים אינו רואה במראה שום דופי, כמו שהוא כך רואה, וזהו (ויקרא י״ט, י״ח) **ואהבת לרעך כמוך,** פי׳ כמוך כמו שאם יודע האדם בעצמו שום רע בקרבו משום הא אינו שונא את עצמו אף ששונא הרע שבקרבו, כך גם כן על חבירו, כי באמת הכל אחד,כי הלא גם לחבירו יש גם כן חלק אלוה כמוהו ויש לו אות בתורה...

1) What is Tzara'at?

2) Why is Tzara'at the punishment for Lashon Hara/Motzi Shem Ra?

2a) Why is there no distinction made between Lashon Hara - gossip which is truthful - and Motzi Shem Ra - libel?

3) Why is Lashon Hara so bad/why is it equated with idolatry?

4) Why does the verse use the language of "Torah" to describe the process of purification?

Me'or Einayim - **Parashat Metzora**	**מאור עינים - פרשת מצורע**
This shall be the Torah of the person who has Tzara'at (Metzora) on the day of his purification… And our rabbis derived from Metzo-Ra the words Motzi Shem Ra - that from the sin of Lashon Hara these afflictions come. But the idea is as it is written **God created the world be-Reishit** (for the primary thing) and our Rabbis derived that it is for the Torah and for Israel. It turns out that Israel is something very important to Blessed God and it is for their sake God created all of the worlds and all of creation. And Heavenly God gets pleasure from each person in Israel, even from a great "rasha" as the verse says in Shir Hashirim - **your temple (*rakateich*) is like a split pomegranate** - even the empty ones among you (*reikanim*) are full of mitzvot like a pomegranate (Berakhot 57a). And when you speak Lashon Hara about a single Jewish person, even if you are saying the truth, you eliminate the pleasure of the Blessed Creator, as it were, and bring the character trait of sadness, as it were, as it says **God was saddened to His heart.** And you switch from pleasure (oneg) to affliction (nega). Therefore its consequence is measure for measure and afflictions come upon him.	**זאת תהיה תורת המצורע ביום טהרתו והובא אל הכהן וגו׳** ודרשו רז״ל מוציא רע שבעון לשון הרע נגעים באין, אבל הענין דכתיב (בראשית א׳, א׳) **בראשית ברא אלהים** גו׳ ודרשו רז״ל בשביל התורה ובשביל ישראל. נמצא ישראל הם דבר חשוב מאוד לפני השם יתברך שבשבילם ברא כל העולמות כל הברואים. והשם יתברך מקבל תענוג מכל אחד מישראל אפילו מרשע גדול (שיר השירים ו׳, ז׳) **כפלח הרמון רקתך** אפילו רקנים שבך מלאים מצוות כרימון. וכשמדבר לשון הרע על אחד מישראל אפילו כשאומר אמת הוא מבטל תענוג הבורא יתברך כביכול ומביא בו מדת עצבות כביכול כאמור (בראשית ו׳, ו׳) **ויתעצב אל לבו** ומהפך מעונג לנגע לכן שכרו מדה כנגד מדה נגעים באים עליו.
And our Rabbis of blessed memory said, that Lashon Hara is as enormous as idolatry, licentiousness, and murder (Arakhin 15b). And we need to be precise - what is the	ואמרו רז״ל גדולה לשון הרע כנגד עבודה זרה גילוי עריות ושפיכות דמים וצריך לדקדק

conceptual connection between idolatry and Lashon Hara? But the concept is as it is written, **by the word of God the heavens were created** - that all of the worlds and all of the creations were created by speech, the 22 letters of the Torah, which is called the Kingdom of Heaven because when the king doesn't speak, we don't know how to do His will, but when He speaks, His will is revealed - which is the Kingdom of Heaven…	מה ענין עבודה זרה ללשון הרע אבל הענין דכתיב (תהלים ע״ג, ו׳) **בדבר ה׳ שמים נעשו** שכל העולמות וכל הברואים נבראו בדיבור בכ״ב אותיות התורה שהוא נקרא מלכות שמים כי כשהמלך אינו מדבר אין יודעים לעשות רצונו וכשמדבר נתגלה רצונו והוא מלכות שמים…
And Blessed God does not speak Lashon Hara against the Jewish people like a father does not speak it about his son. It turns out that when a person speaks Lashon Hara he shows that he is contradicting that his speech is the Kingdom of Heaven and he is like someone who worships idols.	והנה השם יתברך אינו מדבר לשון הרע על ישראל כמו שהאב אינו מדבר על בנו נמצא כשהאדם מדבר לשון הרע מראה בעצמו שהוא מכחיש שדבורו הוא מלכות שמים…ולכן הוא כעובד עבודה זרה…